

Anna Hnatowicz, Naucz mnie żyć od nowa (Opole)

Widzę w lustrze coraz starszą twarz
Bezsens nocy zmywam z resztką dnia
W obojętności tak do twarzy mi
W obojętności swojej nie chcę tkwić

Przecież tyle słów ma
Tyle okazji
By nie pozwolić z drogi zejść

Tak zmęczonej jeszcze nie widział mnie świat
Ciało boli od wewnętrznych ran
Jedną nogą sięgam dna
Tłamsząc w sobie krzyk cicho wołam
Pomóż mi

Przecież tyle słów ma
Tyle okazji
By nie pozwolić z drogi zejść

Naucz mnie żyć
Od nowa
Bym mogła znowu
Spojrzeć na siebie
Twoimi oczami
Chcę poczuć siłę
Uśmiech namaluj
Na mojej zmęczonej twarzy

Naucz mnie żyć
Od nowa
Bym mogła znowu
Spojrzeć na siebie
Twoimi oczami
Chcę poczuć siłę
Uśmiech namaluj
Na mojej zmęczonej twarzy